

31985L0577

1985 12 31

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 372/31

TARYBOS DIREKTYVA

1985 m. gruodžio 20 d.

dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose

(85/577/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi sutarties arba vienašalio išpareigojimo tarp pardavėjo ir vartotojo sudarymas ne prekybai skirtose pardavėjo patalpose yra valstybėse narėse įprasta komercinės praktikos forma ir kadangi tokioms sutartims ir išpareigojimams taikomi teisės aktai, kurie skiriasi įvairiose valstybėse narėse;

kadangi kiekvienas tokių teisės aktų skirtumas gali turėti tiesioginę įtaką bendrosios rinkos veiklai; kadangi dėl to reikia suderinti šios srities įstatymus;

kadangi Europos ekonominės bendrijos pirminė vartotojų apsaugos ir informacijos politikos programa ⁽⁴⁾, *inter alia*, savo 24 ir 25 dalyse numato, kad turi būti imamas atitinkamų priemonių apsaugoti vartotojus nuo nesąžiningos komercinės praktikos išnešiojamoje prekyboje; kadangi Europos ekonominės bendrijos antroji vartotojų apsaugos ir informacijos politikos programa ⁽⁵⁾ patvirtino, kad bus siekiama pirminėje programoje apibrėžtų veiksmų ir pirmenybių;

kadangi ne prekybai skirtose patalpose sudarytų sutarčių ypatumas yra tas, kad paprastai būtent pardavėjas pradeda sutarties

derybas, kurioms vartotojas nėra pasirengęs arba yra netikėtai užkluptas; kadangi vartotojas dažnai negali palyginti pasiūlymo kokybės ir kainos su kitais pasiūlymais; kadangi šis netikėtumo elementas paprastai yra ne tik išnešiojamoje prekyboje sudaromose sutartyse, bet ir kitų rūšių sutartyse, kurias pardavėjas sudaro ne prekybai skirtose patalpose;

kadangi vartotojui turėtų būti suteiktos mažiausiai septynios dienos, per kurias jis turėtų teisę nutraukti sutartį, kad galėtų įvertinti iš sutarties kylančius išpareigojimus;

kadangi turėtų būti imamas atitinkamų priemonių užtikrinti, kad vartotojui būtų raštu pranešama apie šį svarstymo laikotarpį;

kadangi neturi būti paveikta valstybių narių laisvė išlaikyti ar įvesti visišką ar dalinį draudimą sudaryti sutartis ne prekybai skirtose patalpose tokiu mastu, koks, jų manymu, atitinka vartotojų interesus,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma sutartims, pagal kurias pardavėjas tiekia prekes ar paslaugų teikėjas teikia paslaugas vartotojui ir kurios sudaromos:

— pardavėjo organizuotos išvykos už jo verslo patalpų metu arba

— pardavėjo vizito:

i) į to ar kito vartotojo gyvenamąją patalpą metu;

ii) į to vartotojo darbo vietą metu;

jei apsilankoma ne pagal aiškiai pareikštą vartotojo prašymą.

2. Ši direktyva taip pat taikoma sutartims dėl prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, išskyrus tas prekes ir paslaugas, dėl kurių vartotojas paprašo pardavėjo apsilankyti, jei prašydamas apsilankyti vartotojas nežinojo arba pagrįstai negalėjo žinoti, kad tų prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra pardavėjo ar paslaugų teikėjo komercinės ar profesinės veiklos dalis.

3. Ši direktyva taip pat taikoma sutartims, dėl kurių vartotojas pateikia pasiūlymą tokiais sąlygomis, kurios yra panašios į

⁽¹⁾ OL C 22, 1977 1 29, p. 6; OL C 127, 1978 6 1, p. 6.

⁽²⁾ OL C 241, 1977 10 10, p. 26.

⁽³⁾ OL C 180, 1977 7 18, p. 39.

⁽⁴⁾ OL C 92, 1975 4 25, p. 2.

⁽⁵⁾ OL C 133, 1981 6 3, p. 1.

aprašytąsias 1 arba 2 dalyse, nors vartotojo tas pasiūlymas neįpareigoja, kol pardavėjas nėra su juo sutikęs.

4. Ši direktyva taip pat taikoma pasiūlymams, pagal sutartis vartotojo pateiktiems tokiomis sąlygomis, kurios yra panašios į aprašytąsias 1 arba 2 dalyje, jei vartotoją jo pasiūlymas įpareigoja.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

„vartotojas“ — tai fizinis asmuo, kuris sandoriuose, kuriems taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, kuriuos galima laikyti nesusijusiais su jo verslu ar profesija;

„pardavėjas“ — tai fizinis ar juridinis asmuo, kuris konkrečiame sandoryje vykdo savo komercinę ar profesinę veiklą, ir kiekvienas, kuris veikia pardavėjo vardu.

3 straipsnis

1. Valstybės narės gali nuspręsti, kad ši direktyva taikoma tik tokioms sutartims, kuriose suma, kurią turi sumokėti vartotojas, viršija nustatytą sumą. Ši suma negali viršyti 60 ekiu.

Komisijos pasiūlymu Taryba išnagrinėja ir prireikus pakeičia šią sumą, pirmą kartą — praėjus ne daugiau kaip ketveriems metams nuo pranešimo apie direktyvą, o paskui — kas dveji metai, atsižvelgdama į ekonominius ir pinigų pokyčius Bendrijoje.

2. Ši direktyva netaikoma:

- a) sutartims dėl nekilnojamojo turto statybos, pardavimo ir nuomos arba sutartims dėl kitų su nekilnojamuoju turtu susijusių teisių.

Sutartys dėl prekių tiekimo ir jų įtraukimo į nekilnojamąjį turtą arba sutartys dėl nekilnojamojo turto remonto patenka į šios direktyvos taikymo sritį;

- b) sutartims dėl maisto prekių ar gėrimų arba kitų kasdieniam vartojimui skirtų prekių, kurias tiekia nuolatiniai prekybos agentai, tiekimo;

- c) sutartims dėl prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, jei įvykdomos visos trys šios sąlygos:

- i) sutartis sudaroma pagal pardavėjo katalogą, kai vartotojas turėjo tinkamą galimybę jį perskaityti nedalyvaujant pardavėjo atstovui;

- ii) numatoma, kad pardavėjo atstovas ir vartotojas palaikys ryšius dėl to ar kiekvieno tolesnio sandorio;

- iii) katalogas ir sutartis aiškiai informuoja vartotoją apie jo teisę grąžinti prekes tiekėjui per ne trumpesnę kaip septynių dienų laikotarpį nuo jų gavimo arba nutraukti sutartį per tą laikotarpį be jokių išipareigojimų, išskyrus išipareigojimą tinkamai pasirūpinti prekėmis;

- d) draudimo sutartims;

- e) sutartims dėl vertybinių popierių.

3. Nukrypdamos nuo 1 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali netaikyti šios direktyvos sutartims dėl prekių ar paslaugų, turinčių tiesioginį ryšį su prekėmis ar paslaugomis, dėl kurių vartotojas paprašo pardavėjo apsilankyti, tiekimo ar teikimo.

4 straipsnis

Sandorių, kuriems taikomas 1 straipsnis, atveju iš pardavėjų reikalaujama raštu pranešti vartotojams apie jų teisę nutraukti sutartį per 5 straipsnyje nustatytą terminą, kartu su asmens, kurio atžvilgiu ta teise gali būti pasinaudota, pavarde (pavadinimu) ir adresu.

Tokiame pranešime turi būti nurodyta data ir dalykai, leidžiantys identifikuoti sutartį. Vartotojui jis įteikiamas:

- a) 1 straipsnio 1 dalies atveju — sutarties sudarymo metu;
- b) 1 straipsnio 2 dalies atveju — ne vėliau kaip sutarties sudarymo metu;
- c) 1 straipsnio 3 ir 4 dalių atveju — tada, kai vartotojas pateikia pasiūlymą.

Valstybės narės užtikrina, kad jų nacionalinės teisės aktuose būtų nustatytos atitinkamos vartotojų apsaugos priemonės tais atvejais, kai šiame straipsnyje nurodyta informacija nepateikiama.

5 straipsnis

1. Vartotojas turi teisę atsisakyti savo veiksmų rezultatų išsiųsdamas pranešimą per ne trumpesnę kaip septynių dienų laikotarpį nuo 4 straipsnyje nurodyto pranešimo gavimo nacionalinės teisės aktuose nustatyta tvarka. Pakanka, kad toks pranešimas būtų išsiųstas iki šio laikotarpio pabaigos.

2. Pranešimo pateikimas atleidžia vartotoją nuo bet kokių įsipareigojimų pagal nutrauktą sutartį.

6 straipsnis

Vartotojas negali atsisakyti šios direktyvos jam suteiktų teisių.

7 straipsnis

Jei vartotojas pasinaudoja savo teise atsisakyti sutarties, tokio atsisakymo teisiniams padariniams taikomi nacionalinės teisės aktai, ypač dėl mokėjimų už tiekias prekes ir tiekias paslaugas atlyginimo ir gautų prekių grąžinimo.

8 straipsnis

Ši direktyva netrukdo valstybėms narėms priimti arba toliau taikyti nuostatų, labiau saugančių vartotojus jos taikymo srityje.

9 straipsnis

1. Valstybės narės imasi priemonių, kurios, įsigaliojusios per 24 mėnesius nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos ⁽¹⁾, įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad Komisijai būtų pateikti šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstai.

10 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1985 m. gruodžio 20 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

R. KRIEPS

⁽¹⁾ Apie šią direktyvą valstybėms narėms pranešta 1985 m. gruodžio 23 d.